VIERDE JAARGANG
N° 6

KUIFJE

IEDERE DONDERDAG

In Nederland : 30 cts.

5,00 FRS

Het Scythische piraatschip zinkt in een oogwenk. De flank werd door de Romeinse boot van Marsalla ingebeukt.

(Zie blz. 7.)

KUIFJE *aan het woord*

SPORTIEF ZIJN !

IK ken een jongen die bij sport en spel op het voetbalterrein, in de turnzaal of op de speelplaats, altijd en overal een slecht speler is. Neen, niet omdat hij niet kan spelen, maar wel omdat hij niet weet te verliezen !

Wanneer hij de partij niet wint, wees er dan van overtuigd dat dit alleen is omdat zijn makkers trukjes gebruiken, omdat ze geluk hebben, de wind voor hen uit de gunstige richting komt, enz., enz., maar nooit of nooit omdat ze werkelijk sterker zijn.

Het voornaamste doel van deze jongen is niet het spel zelf, maar wel... de prijs ! Om deze in de wacht te kunnen slepen durft hij de speiregels wel eens overtreden, maakt zich vreselijk boos indien de tegenpartij dan aanmerkingen maakt en het is niet zeldzaam dat hij in een boze luim het speelterrein verlaat, daarbij zijn medespelers in de steek laat enkel en alleen omdat « hij » niet kan winnen !

Tijdens de Olympische Spelen op het stadion van Wembley in Engeland, kon men juist boven het symbolische vuur volgende spreuk lezen :

« Niet het **winnen** van, maar het **deelnemen** aan de Olympische Spelen is belangrijk ! Hoofdzaak in het leven is niet de **verovering zelf maar wel de strijd.** »

Denk na over de diepe inhoud van deze spreuk vrienden, hij zal je helpen te leven en te spelen als een man !

Kuifje

KUIFJE : *Administratie, Redactie en Publiciteit :* Lombaardstraat, 55, Brussel.

Uitgever-Bestuurder : R. LEBLANC.

Drukkerij : C. VAN CORTENBERGH,

Alle rechten voorbehouden voor alle landen. Alle berichten geschieden in *België*, op P. R. nr 1909.16 van « Les Editions du Lombard » Lombaardstraat, 55, BRUSSEL.

ABONNEMENTEN

	3 *maand*	6 *maand*	1 *jaar*
België :	60,— Frs	115,— Frs	225,— Frs
Nederland :	3,50 Fl.	6,75 Fl.	13,— Fl.

In Nederland : BARNARD, Van Oldenbarneveldtstraat, 116a, Rotterdam — op P. R. nº 500.486, t. n. v. incassobank, N. V. Bijbank, Heemraadsingel, Rotterdam.

In Kongo : Kuifje-Kongo, Postbus 449.

ONZE BIOSCOOPVERTONINGEN

Op Zondag 20 Februari wordt er in de « Roy », Weverse steenweg, 18, te Brussel (nabij de Naamse Poort) om 10 u. 15, een nieuwe grote speciale filmvertoning voor de jeugd ingericht.

Het prachtige programma vermeld volgende titels :

Allanga, een jacht- en avonturenfilm die zich afspeelt in het Hoge Noorden.

Een interessante dokumentair over het Brusselse parselein.

Een buitengewoon prettige tekenfilm.

De algemene ingangsprijs is vastgesteld op 7 fr.

Leden van de Kuifjesklub betalen, na vertoon van hun lidkaart, slechts 7 frs.

Scouts en welpen in uniform en per groep van tien man mogen ook voor 7 frs. binnen.

Alle Kuifjeslezers uit het Brusselse op post !

Goed nieuws voor de mannen van Antwerpen !

Binnenkort zullen er in de Rubensstad speciale jeugdfilmvertoningen ingericht worden door ons blad. In onze volgende nummers vernemen jullie daar meer over.

Men zegge het reeds voort !

ONZE BRIEVENBUS

CLUBLEVEN.

Tijdens de laatste weken werden weer verschillende nieuwe leden ingeschreven in onze grote Club. Hier volgen dan enkele namen van jongens en meisjes die we hartelijk welkom heten in onze familie. De lijst wordt volgende week voortgezet.

Sonny Tchang van Brussel, Pierre De Cock van Sint-Niklaas, Albin Ulens van Landen, Roger Wittesaele van Heist-aan-Zee, Willy Paquait van Deurne-Zuid, Gustaaf Marien van Berlaar-bij-Lier, Etienne Ververs van Gent, Raymond Lebon van Zellik-bij-Brussel, Leopold De Saeytijd van Gent, Jozef Verschueren van Hoboken, Leo Depoorter van Oostkamp-bij-Brugge, Albert Spriet van Itterbeek, Justin Delandsheere van Borlou, Raymond Nicolai van Beringen, Julien Depoorter van Sint-Jans-Molenbeek, Emiel Van Biervliet van Brugge, Milo Peeters van Tienen, Louis Janssens van Lier en Arthur Dirckx van Sint-Kathelijne-Waver.

Op ZONDAG 27 MAART wordt er te Antwerpen een groot Kuifjesfeest gegeven in de prachtige zaal « Cecil » aan de Meir !!!

Daniel Heroes, Wezenbeek. — Ik heb een moeder zoals jij en alle jongens en meisjes. Maar mijn moeder is een zeer bescheiden vrouw, die zich liefst op het achterplan houdt, maar daarom de beleevenissen van haar zoon met niet minder belangstelling volgt. Met mijn hartelijkste groeten.

Frans De Ron, Mechelen. — Het album « De Sigaren van de Pharao » zal rond het einde van dit jaar of bij het begin van volgend jaar verschijnen.

Johan Ampe, Oost-Eozebeke. — Ik heb je oplossing van het kruiswoordraadsel goed ontvangen. Vind je onze crosswords interessant, ja ? Ze zijn stellig mooi, nietwaar ? Ik hoop dat je nog veel genoegen zult beleven aan ons blad.

Guido Soet, Deurne-Zuid. — Bij gebrek aan plaatsruimte kunnen we spijtig genoeg niet meer geven over die kerels. Lid worden is niet ingewikkeld : neem een abonnement van drie, zes of twaalf maanden of zend ons 10 frs. in postzegels samen met je naam, voornaam, adres, geboortedatum en pasfoto.

WETEN EN KUNNEN *TEKENINGEN EN TEKSTEN VAN* *BEUVILLE*

De nieuwe avonturen van CORENTIN FELDOE

Tekst en tekeningen van P. Cuvelier

Corentin, Kim en Song zijn nu verlost van hun eeuwige vijand Tsjang. Aan het hoofd van een leger van vrijwilligers gaan ze naar Peking om een einde te maken aan de regering van de tiran.

IN HET KEIZERLIJK PALEIS KOMT EEN BODE TOE DIE GEHEEL UITGEPUT EN BUITEN ADEM IS.

HEER! HEEL HET LAND IS IN OPSTAND TEGEN UW GEZAG!

DAT MEN DE BRENGER VAN DEZE SLECHTE TIDING ONTHOOFDE!

EN GIJ, MIJN GETROUWEN, VERZAMEL HET LEGER!

DE REBELLEN NADEREN PEKING.

AAN HET HOOFD RIJDEN SONG, CORENTIN EN KIM.

KIJK, HET KEIZERLEIK LEGER!

EERBIEDWAARDIGE KEIZER! DE VIJAND!

WE ZULLEN HEM VERSLAAN.

DE KEIZERLIJKE RUITERIJ MAAKT EEN DRAAIENDE BEWEGING...

... EN VALT DE ACHTERHOEDE DER REBELLEN AAN MAAR MOET HIERMEE OOK HAAR KRACHTEN VERSNIPPEREN!

DE KEIZERLIJKE INFANTERIE KOMT AANGESTORMD.

OP HETZELFDE OGENBLIK ALS SONG ZIJN TROEPEN WILT AANSPOREN KOMT CORENTIN TUSSEN.

LAAT MIJ BEGAAN, SONG!

EN JE GEK?

CORENTIN!

IN FRONT VAN HET KEIZERLIJK LEGER GEKOMEN, DAT ONTHUTST HALT MAAKT, STEEKT CORENTIN ZIJN HAND IN DE HOOGTE. DE RING SCHITTERT IN DE ZON...

HALT! ZIE, DAT IS DE RING VAN DE GOUDEN DRAAK. LAAT EEN OFFICIER VOORUITTREDEN OM VAST TE STELLEN DAT IK WAARHEID SPREEK!

(Wordt voortgezet.)

Hassan de Dief van Bagdad

door Jacques Laudy

Om met Zobeïde te kunnen trouwen, heeft Hassan besloten de sleutels van het Maanpaleis te halen. Met zijn vriend Kaddoer beleeft hij fantastische avonturen. Intussen komt er een boodschapper van het kamp der Mongolen en geeft aan de Groot-Vizier van de Kalief een opdracht...

Met het geheimzinnige bootje varen Hassan en Kaddoer nog altijd verder...

Zobeïde die zich verlaten voelt en droomt van Hassan die zij lief heeft, luistert verstrooid naar de muziek welke de hofdames ten gehore brengen...

Daar komt de Groot-Vizier vol ramp-zalige voornemens uit zijn vertrekken!

Hij daalt een sombere trap af...

...die naar de kelders leidt...

(Wordt vervolgd.)

HET SPAANSE SPOOK

Tekst en tekeningen door Willy VANDERSTEEN

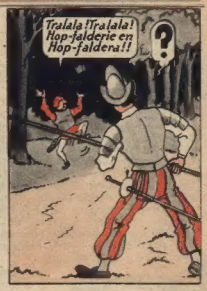

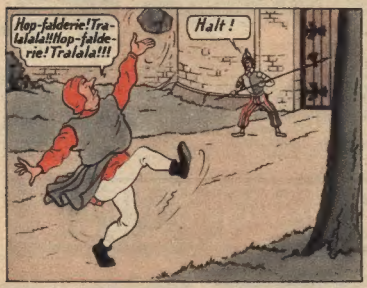

(Wordt voortgezet.)

DE FILM VOOR DE JEUGD

EINDELIJK is de kogel door de kerk ! De jeugd kreeg haar eigen films ! Reeds lang werd er over gesproken en werden er beloften gedaan, maar daarbij bleef het. Vóór enkele tijd werden er wel pogingen aangewend om filmvoorstellingen voor de jeugd te organiseren, maar dat was nog niet het juiste. Enkele van deze vertoningen maakten ons zenuwachtig, anderen brachten ons gemoed in opspraak omdat diegenen die de rolprent gedraaid en gekozen hadden zo weinig van de kinderpsychologie begrepen en daardoor nooit de gepaste prenten vertoonden.

Nu is dit echter veranderd ! De Jeugdfilms presideert « Kuifje » zelf en jullie weten dat « Kuifje » de zaken flink aanpakt en het met geestdrift doet. De enkele vertoningen welke reeds plaats gegrepen waren een sukses. De films hebben het jeugdig publiek niet alleen geboeid tot het einde, ze brachten ook een gezonde, weldoende ontspanning en veel interessante wetenswaardigheden. De programma's van deze jeugdvertoningen zijn steeds rijk gevarieerd : naast een spannende avonturenfilm, een teken- of poppenfilm, krijgen we een documentair waarin droge leerstof zichtbaar voor ons wordt, zodat we het honderdmaal beter en speilenderwijs ontthouden. « Kuifje » zorgt er voor dat de rolprenten waarlijk schoon zijn en geschikt voor de jeugd. Vaak worden de vertoningen onderbroken door zangnummertjes. Onnodig te zeggen dat hierbij de hele zaal zingt

Wat kunnen jullie nog meer wensen, vrienden ?

Voorlopig geeft de « Jeugdfilm » alleen vertoningen te Brussel doch weldra komen ook de randgemeenten en de andere steden aan de beurt.

In dit weekblad zullen we jullie nauwkeurig op de hoogte houden waar en wanneer er een film voor de jeugd doorgaat.

Komt allen naar de Films voor de Jeugd en breng vrienden en vriendinnetjes mee !!

DE CAMERAMAN.

Even kennis maken met... KAPITEIN ZELDENTHUIS

Wie heeft nog geen boek gelezen van Kapitein Zeldenthuis, de bekende schrijver voor de jeugd ?

De Kapitein heeft reeds vele titels op zijn aktief geschreven : « **De Avonturen van Kap. Zeldenthuis** », « **Ik leef onder water** », « **Het lokkende voetspoor** », « **De Avonturen in Far-West** », « **De lokroep van het Overwoud** », « **Het Concert der Gouden Nachtegalen** », « **De Piraat van de Pool** », « **De Avonturen van Plum** », « **Gouden Woud** » en « **De Cow-Boys der Poesta** ». (*)

Achter iedere titel schuilt een geheim dat iedere jongen zou willen onthullen. Daarin ligt waarschijnlijk wel een groot deel van het sukses van deze nette en goedkope boekjes (35 frs. per gebonden deel van plus minus 150 blz.).

Maar wat de lezers van deze interessante jeugdboeken evenzeer intrigeert is de persoon van de schrijver zelf.

Wie is die geheimzinnige « Zeldenthuis » die ons zo fijn weet te boeien ? Kuifje is er achter gekomen en kan natuurlijk niet nalaten het aan zijn trouwe vrienden te vertellen.

Kapitein Zeldenthuis werd geboren onder de stralende zon van Hawaï in een melkwitte cotage onder wuivende palmbomen. In zijn bewogen jeugd heeft hij alle zeeën en landen van deze planeet doorkruist. Nu eens vaarde hij als scheepsjongen van Shangaï naar Pernambuco en dan weer als lichtmatroos van San Francisco naar de eilanden van de Stille Zuidzee, en trok als reporter van Wladivostok naar Odessa en van Dakar naar Zanzibar.

De honderd acht en tachtig seizoenen die deze globetrotter reeds beleefd heeft, bracht hij grotendeels door op de Aquamarijngroene wateren die Honoloeloe en de vier Continenten omspoelen.

Bij de marine heeft hij in de loop der jaren zijn kapiteinsstrepen verdiend, maar bij de cow-boy's en de Gaucho's zijn sporen. Want er is geen enkele wilde mustang uit de Far-West of de pampa's die hem uit het zadel krijgt.

Zijn sympathie voor de Afrikaanse boeren, waarover hij nog onlangs een boekje schreef, dat we hier besproken hebben (« Ossewagens en Assegaaien ») en zijn sierlijk Nederlands laten ons vermoeden dat, alhoewel hij onder de wuivende palmbomen geboren werd, toch Vlaams bloed in zijn aderen moet hebben !

Johan de Brabander.

(*) Deze boeken verschenen in de Zeldenthuisreeks bij de « Boekuil- en Karveeluitgaven » te Antwerpen.

Kapitein Zeldenthuis.

GENOVEVA van BRABANT

Tekst : Lia Timmermans. — Tekeningen : Tonet Timmermans.

De herbergier en zijn vrouw schreven dit alles in een brief en lieten hem, samen met het geld naar Oftendick brengen.

Het was Golo die hem aannam en hij liet hem zogezegd per ongeluk in het brandend haardvuur vallen.

Doch, wantrouwig, greep Hendrik het perkament nog juist op tijd en gaf het aan Siegfried.

Deze las het, vol afschuw, en riep : « **Ik liet mijn vrouw en kind onschuldig vermoorden !...** »

Golo werd dadelijk in de gevangenis geworpen en Siegfried liet de uitvoerders van het vonnis opzoeken.

De hovenier vertelde dat de éne gestorven, de andere verhuisd was naar Beieren. Siegfried liet de onschuld van zijn vrouw afkondigen.

De mare drong door tot in het klooster waar Greta woonde. Zij reisde naar Oftendinck waar zij alles vertelde.

De raad der edelen veroordeelde Golo om door vier wilde paarden te worden geradbraakt.

(Wordt voortgezet.)

ALEX DE ONVERSAAGDE

Tekst en tekeningen van J. Martin

Alex en Toraya werden verkocht aan Arbaces, die hen mee naar Rhodos voert. In volle zee worden ze door piraten aangevallen...

(Wordt voortgezet.)

DE RODE GODEN

door **Jean d'Esme.** Tekeningen : **Jean-Léon Huens.**

Pierre de Lursac werd administrateur benoemd van post X?, gelegen in één der wildste streken van Indo-China. Vergezeld door Wanda Redeski, die hem verzocht had haar mee te nemen naar Fou-Kas, om haar broer luitenant Redeski terug te zien, bereikt Pierre de post waar zij door pater Ravennes verwelkomd worden. De twee jonge mensen vernemen dat de luitenant op inspektie is door de streek... We vinden pater Ravennes terug, die het aan de stok heeft met zijn inlanders, aan wie hij verwijt dat ze de vorige nacht bij de toverheks fieng gewoest zijn...

HUIVEREND van verontwaardiging stond hij daar voor de groep van zijn gelovigen, die angstig hun blikken op hem vestigden.

Naast hem stonden Wanda en Pierre geheel onder de indruk van zijn woorden. Eenzelfde ontroering beving hen. Lang aanschouwden zij de man die daar ver weg in de brousse, ver van al wat hem duurbaar was, leefde, die alles om hunnentwille vaarwel had gezegd, om hun zielen te redden. Een stille bewondering om die heldhaftige opoffering rees in hen op.

Kalm nu en stil ging de missionaris verder :

— En aanhoor nu wat ik jullie zeggen wil : Uit Pho-Rang (Frankrijk) ben ik hierheen gekomen, om bij jullie te leven. Slaven waren jullie, en ik maakte van jullie vrije mannen en vrouwen. Uw zielen lagen in de duisternis gedompeld; diezelfde zielen heb ik getracht te redden, om wille van het bloed dat de Heer Jezus voor jullie gestort had; maar... blind zijn jullie gebleven; twee harten en twee gedachten hebben jullie mij toegedragen. Als antwoord op al mijn liefde tot u, hebben jullie mij geslepenheid, leugen en schijnheiligheid opgedist...

Hemel, hoe droef klonk zijn zware stem. Een gebaar veegde hen allen weg.

— Ik ben zo moe, zei hij; ik ben het beu tegen jullie te strijden. Gaat, gaat ! Keert weer naar jullie dorpen. Weg, weg van hier...

Verbijsterd en geslagen stonden allen daar. Toen slaakte een vrouw een kreet, weldra herhaald door andere :

— Pater... Pater... hou ons bij U...

De vrouwen waren rechtgestaan; zij drumden nu rond de priester.

— Neen, Grote Vader, neen, dàt niet... Wij willen niet meer naar de bergen terug ! Spaar ons.

Een afgrijzelijke angst stond op hun verwarde aangezichten te lezen.

Ook een man smeekte nu :

— Vergeef ons, Grote Vader... Ja, het is waar, wij gingen daar heen... maar we wisten niet; we dachten niet dat U het zó zou opnemen... vergeef ons.

Aandachtig bekeek de missionaris hen. Voor hem neergeknield, met naar hem opgeheven handen, stond op aller trekken een afschuwelijke, radeloze angst te lezen; ze huiverden ! Ofschoon die nieuwe angst hem als een nieuw geheim voorkwam, werd hij door een diepe ontroering overmeesterd. Zijn blikken dwaalden over hen heen. De harde, stekende zon vervulde heel het binnenplein. In het midden van de koer verhief zich een groot, zwart kruis; de ver uitgestrekte armen wierpen het verlossingsteken af over de grond.

Pater Ravennes hief de hand op.

— Nu goed, zei hij traag; maar dat is de tweede maal dat ik jullie vergiffenis schenk; een derde maal zal het niet gebeuren...

Een stem beloofde :

— Wij zullen gehoorzamen.

Dadelijk vielen meerdere stemmen in :

— Nooit gaan we nog het woud in. Wij zweren het, Grote Vader. Wij zweren het allen. Geloof ons. Geloof ons...

De missionaris schudde het hoofd. De

Plots viel hen de daver op het lijf...

vermoeienis lei een zachte glans op zijn wilskrachtig gelaat.

— Goed, goed. Gaan jullie nu maar. Laat alles weer zijn gewone gang gaan.

VI

Bent U dan waarlijk niet ongerust, vroeg Wanda ?

De priester bezag haar en merkte haar angst. Hoewel hij het wilde verbergen, toch versomberde zijn aangezicht. Hij wou haar gerust stellen.

— Neen, zei hij, waarom zou ik dat ? Natuurlijk zag ik liever Redeski op post 28. Daar moest hij verleden week aangekomen zijn. Maar dat maakt alles samen slechts zes dagen vertraging op de voorziene route... Zes dagen in de brousse, wat betekent dat ? Vooral in dit seizoen...

Pierre betuigde hiermee zijn instemming.

Met drieën beïndigden ze het diner op het balkon van de hut. Wolken dreven door de lucht.

Het meisje hief haar ontspannen gelaat naar de priester. Zij glimlachte bijna.

— Ik moet U wel belachelijk schijnen... maar Michel is al wat me overblijft... Hij is de enige die me rest...

— Ik begrijp U, zei de Pater zacht. Maar kwel U niet nutteloos. Over één, twee weken is hij hier weer... Overigens...

Hij hield op met spreken.

De boy, die zo pas een schaal met vruchten op tafel had gezet, vroeg hem :

— Zal Pater hier gebruiken koffie ?

Pater Ravennes bekeek even zijn gasten.

— Neen, zei hij, in de spelonk.

Wanda schrok. De tros vruchten die ze had opgenomen, viel uiteen op de tafel.

— De spelonk ?

De boy was zwijgend weggegaan.

— Dat is het vertrek dat ik mijn voorhistorische verzameling voorbehoud, verklaarde hij nader.

Onder een heldere lach, voegde hij er aan toe :

— Ja, dat is ook waar. Jullie weten natuurlijk niet dat ik van de voorgeschiedenis houd. Nu, houden is ook weer niet het juiste woord. Ik... het is een echte passie geworden. Toen vroeg hij plots, lichtjes ongerust :

— Ik erger jullie daar toch niet mee ?

Lursac glimlachte :

— Neen, U bent bij voorbaat geëxcuseerd. Hoewel die wetenschappelijke ijver me niet heel dogmatisch, noch kristelijk voorkomt, en dat...

(Wordt voortgezet.)

AQUARIUM (Vervolg).

TEMPERATUUR

WARE ik daarmee begonnen, ik zou jullie waarschijnlijk tegengevallen zijn. Vandaag moet ik er echter een woordje over reppen, omdat daarvan jullie keuze zal afhangen om een begin te maken met jullie kwekerij.

1° Als jullie aquarium kan of moet aan verschillende temperaturen onderhevig zijn, en als het 's nachts of 's Winters tot beneden 17° kan dalen, dan mag je volstrekt geen exotische vissen nemen, en enkel vissen van bij ons groot brengen, zoals : kleine karpers of zeelt, katvissen, enz. Er zijn er zeer mooie exemplaren onder; in dezelfde kategorie plaatsen wij de goudvissen en de originele « zeilstaarten »; die vissen leven zelfs dikwijls in water waarvan de oppervlakte bevroren is.

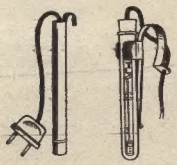

2° Staat het aquarium in een gewoonlijk bewoonde plaats, waar de verwarming een goede temperatuur onderhoudt, die 's nachts nooit onder de 17° daalt, neem dan gerust veel exotische vissen, zoals degene die ik u vorige maal vernoemde; jullie hoeven dan geen speciale accessoires te hebben.

3° Kan nou die minimum temperatuur gedurende de winternachten regelmatig worden overschreden, dan moeten jullie een elektrische verwarmer in het aquarium aanbrengen, die gecontroleerd wordt door een thermostaat. Het elektriciteitsverbruik beloopt in koude perioden een paar frank.

4° Veel exotische vissen, en daaronder de mooiste, vergen een temperatuur van 22 tot 30°. In dit geval moet het aquarium permanent verwarmd worden, op dezelfde wijze. Het verbruik is dan natuurlijk veel hoger. Let zeer stipt op die temperatuur, of je vissen houden het niet uit.

Onder alle uitgevonden en aangewende systemen lijkt me enerzijds de beste, degene die bestaat uit een weerstand die onder het zand zit, helemaal in een glazen huis ingesloten (weerstand aan uw voorwaarden aangepast). Ook de thermostaat zit in een glazen tube en heeft over het algemeen een gevoeligheid van twee graden ten opzichte van die waarop men ze regelde. Het is natuurlijk zeer nuttig een thermometer permanent in het water te hebben, om te weten hoe het ermee staat.

7 Zonnebloem

De Geschiedenis der Schoonheid

Kruis in cellensmeltwerk, dateert van uit de VI° eeuw en stelt de feesten der heiligen voor.

BYZANTIJNSE KUNST

IN 330 verplaatste Konstantijn de zetel van het Romeinse Rijk naar Byzantium. Deze residentie werd in 395 de hoofdstad van een zelfstandig Oost-Romeins Rijk dat de Balkanprovincies, Klein Azië en Egypte omvatte. Terwijl Rome onder de gedurige aanvallen bezweek, hield Byzantium nog tot in 1545 stand met wisselende perioden van grootheid en verval. Byzantium bezweek voor de overmacht van de Turk Mohamed II.

In 1053 werden de Roomse en de Griekse Kerk gescheiden. Terwijl de eerste Kristenen in Rome de muren van de katakomben beschilderden en hun inspiratie meestal zochten in de muurschilderingen van Pompei en ook hun eerste kerken bouwden naar het model der Romeinse basilieken, was het ideaal der Byzantijnse bouwmeesters de « koepelkerk ».

Zij versierden muren, gewelven en vloeren met fonkelende mozaïeken. De indruk zelfs van een gewone stads- of kloosterkerk is daardoor overweldigend. Het Byzantijns ornement staat sterk onder de invloed van de Oud-Oosterse kunst. De gewone motieven zijn geometrische figuren en gestyleerd loofwerk waarin ook kristelijke symbolen verwerkt zijn.

De Aya Sophia is een koepelbasilliek door Anthemos van Tralle en Isidoor van Millet gebouwd van 532 tot 562. Het is een der prachtigste bouwwerken ter wereld. Schijnt de basiliek van buiten ook lelwat zwaar en gedrukt van binnen is ze wondermooi : de weidse bogenbouw van beuken, abaissen en galerijen, de pracht en de verscheidenheid van de gebruikte marmersoorten van zuilen en wanden, de heerlijkheid van de eenmaal fonkelende, thans jammerlijk overkalkte mozaïeken. Bovenal mooi is de reusachtige en toch zo lichte koepel die, dank zij de vensterkrans aan de basis, in 't licht schijnt te zweven. Dit alles maakt dit gebouw tot de verhevenste uiting van de kerkelijke bouwkunst aller tijden.

De Byzantijnen waren meesters der ivoorsnijkunst, hun brandschilderwerk is wereldberoemd, hun techniek bij uitnemendheid echter was het cellensmeltwerk en ook het groevensmeltwerk. Tot de schoonste voortbrengselen der goudsmeedkunst behoren de kruisreliekhouder van het Vatikaan en de Pala d'Oro in de San-Marco te Venetië.

Te Byzantium, op het kruispunt van de grote handelswegen, het centrum tevens van het Oost-Romeinse Rijk kwamen de verschillende kunststromingen samen en zo onstond uit de wisselwerking van Hellenistische en Oud-Oosterse invloeden een nieuwe kunst.

Oosterse pracht en monumentaliteit verschijnen er verbonden met Griekse zin voor verhouding en harmonie en het Hellentistische naturalisme. Byzantium onderging ook de invloed van de Sassaniden van Perzië. Vandaar kwam ondermeer de zijdeweefkunst (geometrische figuren en dierenpatronen). Enkele zeer interessante stukken bleven bewaard o.a. de dalmatiek van Karel de Grote te Rome en het zgn. Olifantenweefsel in de dom van Aken.

Justianus, keiser van Byzantium, en zijn gevolg. Mozaïek in San Vitale te Ravenna.

DE STRATO H.22

de avonturen van JO en JETJE

DOOR HERGÉ

Om zijn vader te kunnen verwittigen van het gevaar dat de Strato dreigt, tracht Jo hem tevergeefs te telefoneren.

(Wordt voortgezet.)

HET ZWARTE GOUD

De nieuwe avonturen van Kuifje en Bobbie

Door de Arabieren naar de woestijn gevoerd, sterft Kuifje bijna van dorst en wordt door z'n oplichters alleen gelaten...

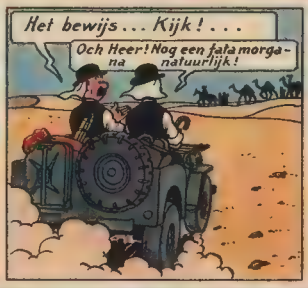

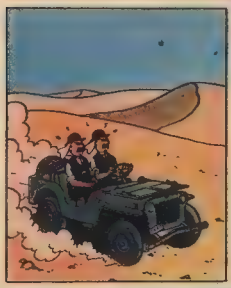

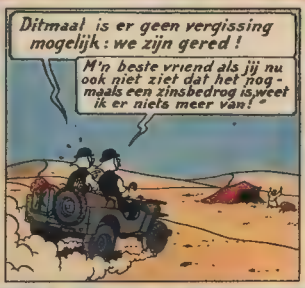

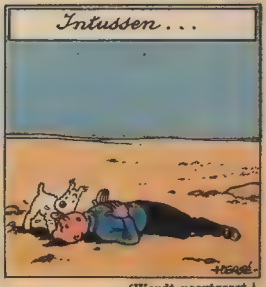

(Wordt voortgezet.)

VAKKUNDIGE ZEETERMEN

BOOT — SLOEP

ALLE kleine roei-, zeil-, motorvaartuigen kan men boten noemen. Wat nou niet betekent dat je alles precies een boot kan noemen.

De middelmatige of grote schepen kunnen niet overal waar het nodig is aanleggen, om rede van de geringe diepte van de oever, ofwel mogen zij er niet blijven omdat ze plaats moeten maken voor anderen. Daarom nemen ze, naar gelang hun belangrijkheid, een of meerdere boten mee van verschillende grootte. In de kleine vissershavens, ziet men veel kleine jollen, ruw met wat planken ineengetimmerd, zoals op de tekening die ik voor jullie maakte; aan boord van kleine yachts is de

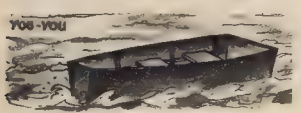

JOL

jol een fijn en weelderig vaartuig, in acajou, van 2 tot 3 meter lang : een aristocratische jol.

Dan zijn er nog een massa andere boten, tot meer dan 10 meter lang, met verscheidene roeiersbanken; men kan er zelfs een zeil hijsen op één of twee masten. Op de grote schepen, op de oude oorlogszeilschepen, was er een hele reeks; elkeen daarvan was speciaal voor een bepaalde

SLOEP

dienst gebouwd : de commandantsloep, enz. Overal waar het mogelijk was, lagen die opgeborgen, op het dek of het tussendek. De grootste van allen, die gewoonlijk in het midden van het dek lag, noemde men de eigenlijke « sloep » en kon niet alleen een groot aantal mannen dragen, maar ook dikwijls kanonnen. De mooiste volgens mij is degene die aan beide kanten scherp is, en men walvissloep noemt.

WALVISSLOEP

De boten dienen echter niet alleen voor sommige diensten aan boord. Men moet zich ook op hen verlaten in geval van schipbreuk, dan worden het reddingssloepen. Op de moderne paketboten hangen er een eerbiedwaardig aantal reddingssloepen, opgehangen aan davits, soort « kapstokken » die zo ingesteld zijn dat daarmee de sloepen heel vlug neer kunnen gelaten worden.

Autokroniek

Een nieuwigheid :

DE CITROEN 2 P.K.

De autoconstructeurs interesseren zich al geruime tijd aan de « volkswagentjes ». Vóór de oorlog hadden de Italianen reeds hun Fiat 5 P.K. *op de markt gebracht. Deze auto was in België en Frankrijk beter bekend onder de benaming* Simca 5. *Het sukses van deze wagen was buitengewoon groot. In navolging van de* Renaultfabrieken *produceert de firma* Citroën *thans een zeer eigenaardig en economisch wagentje. Zijn eenvoudig model doet onder meer dan één opzicht denken aan de Duitse Jeep. De prijs van de auto is buitengewoon laag : 185.000 Franse frs.*

Deze nieuwe Citroën *biedt plaats voor vier personen en is met een linnen kap overdekt die tot aan de achterste schokbreker reikt. Men kan gemakkelijk plaats nemen en zijn benen comfortabel uitstrekken. De zeteltjes bestaan uit gummibanden die tussen stalen buizen gespannen zijn en met stof bekleed worden. Het is opvallend dat dit klein wagentje over hydraulische remmen heeft. De drijfkracht van de flat-wimmotor (375 cm3) die met lucht afgekoeld wordt, is op de voorwielen berekend. Er zijn drie normale versnellingen en een buitengewone, die door de Amerikanen « over-drive » genoemd wordt. De suspensie die door iedereen als buitengewoon aanzien wordt, bestaat uit vier beweegbare armen die achter de wielen aangebracht zijn, op gummiblokken rusten, en als schokbrekers dienst doen. Om grotere onkosten te vermijden werd de wagen niet uitgerust met een elektrische starter. Deze werd vervangen door een mechanische starter die aan het stuurbord in beweging kan gebracht worden. De ruiten schuiven niet in de deuren, maar draaien op een lengteas. Tijdens de Winter wordt de wagen verwarmd en in de Zomer verfrist door een vernuftig verkoelingssysteem dat onder het windscherm aangebracht is. Men heeft reeds veel geschreven over de nieuwe* Citroën 2 P.K. *Wij zien met belangstelling de prestaties op onze banen tegemoet !*

De kleine wagens nemen een steeds grotere plaats in de produktieplannen van de automobielfabrieken. Zelfs de Amerikanen beginnen meer aandacht te schenken aan de wagens met een klein brandstofverbruik. Van nu af aan mogen we reeds voorspellen dat alle burgers en middenstanders binnen enkele jaren zich een kleine wagen zullen kunnen aanschaffen, en we verheugen er ons reeds bij voorbaat om.

Enkele kleine wagens tentoongesteld tijdens het laatste Autosalon.

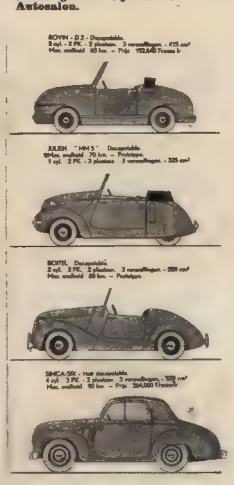

Karakteristieken :

Drijfkracht : 2 P.K.	Versnellingen : 4.
Benzinnetankinhoud : 20 l.	Verbruik : 4 à 5 l. per 100 km.
Nuttige last : 300 Kgr.	Max. draagvermogen : 400 Kgr.
Kruissnelheid : 55 Km.	Max. snelheid : 60 Km.

In onze volgende kroniek zullen we het hebben over de Mathis 666.

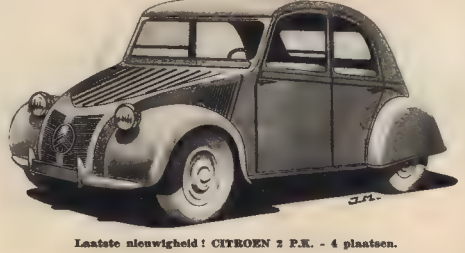

Laatste nieuwigheid ! CITROEN 2 P.K. - 4 plaatsen.

PRINSES ZULIMA

TEKST EN TEKENINGEN VAN SALOMONE

Prins Ismaïl heeft zijn verloofde, prinses Zulima, verlaten om zijn koninkrijk te heroveren. Intussen is de doodgewaande Sheik Ibn Omar in Dar-Es-Giebel teruggekeerd. Fatima, de eredame van Zulima, is verliefd op de jonge sheik.

IN LANGE SLAPELOZE NACHTEN VRAAGT DE WANHOPIGE FATIMA ZICH AF HOE ZE HET HART VAN IBN OMAR ZOU KUNNEN WINNEN.

IBN OMAR VERTELT AAN FATIMA WELKE GEVOELENS HIJ VOOR ZULIMA KOESTERT.

DOOR JALOERSHEID GEDREVEN ZET FATIMA IBN OMAR AAN DE WAPENS TEGEN PRINS ISMAIL OP TE NEMEN EN ALDUS OOK ZULIMA TE TREFFEN.

MET PIJNLIJKE VERWONDERING WERPT IBN OMAR HET VOORSTEL VAN FATIMA VAN ZICH AF.

FATIMA BETREURT HETGEEN ZE GEZEGD HEEFT EN HET KWAAD DAT ZE HAD WILLEN STICHTEN

ZIJ MOET DE ZIELEGROOTHEID VAN IBN OMAR NOGMAALS ERKENNEN EN ZIET DAT HAAR DROMEN HOPELOOS ZIJN.

EEN VRESELIJK NIEUWS BEREIKT ZULIMA...

(Wordt voortgezet.)

Ziehier de badges

Beste Vriend,

Draag jij reeds een van de mooie badges ? En wappert de Kuifjeswimpel op je fiets of trottinette ?

Deze leuke dingen zijn verkrijgbaar in alle grote magazijnen en ook bij je boekhandelaar.

De bovenstaande badges werden gecreëerd door de specialist D. LACHENAL.

Voorwaar de Trommeljongen

Dit is een kleine historie wellicht niet echt gebeurd. En al is ze niet waar... Wat doet het er toe als ze maar mooi is ?

IN November van het jaar 1796 stonden in Italië de troepen van generaal Bonaparte tegenover de Oostenrijkers die veel sterker waren. Napoleon, die een genial strateeg was, voelde dat het zo niet verder kon gaan en zag slechts één uitkomst... de brug van Arcole oversteken. De weg die naar de brug leidde werd door de Oostenrijkers echter bestendig onder vuur gehouden en de grenadiers van Napoleon, die moe en uitgeput waren, aarzelden. Napoleon ging toen resoluut naar de vaandeldrager, nam hem de standaard uit de hand en maakte zich klaar om als eerste over de brug te gaan. Op dit ogenblik kwam de kleine trommeljongen aangerend, hij was nauwelijks elf jaar, plaatste zich voor Napoleon en zei :

— Ik ga met u mee, mijn generaal !

En de toekomstige keizer van Frankrijk die de standaard hoog boven het hoofd hield en de kleine trommeljongen die uit alle macht roffelde, schreden naar de brug...

Dit alles had zich in weinige ogenblikken afgespeeld. De grenadiers aangemoedigd en meegesleept door het kind talmden niet langer... Onder een regen van hagel en schroot stapte de trommeljongen, die onvermoeid « ten aanval » roffelde, de generaal met het vaandel dat wapperde in de wind... en achter hen het hele regiment !

In tien minuten was de brug ingenomen en bliezen de Oostenrijkers de aftocht...

En 's avonds na de slag verzamelde Napoleon zijn soldaten en spelde vóór heel het regiment het oorlogskruis op de borst van de kleine Anselme Moissare, trommeljongen van de grenadiers !

Acht jaar verliepen en de generaal was keizer der Fransen geworden. De trommeljongen van de brug van Arcole diende in een regiment Jagers dat vlak bij Parijs gecantonneerd lag. Op een morgen werd hij door een officier geroepen die hem de dood van zijn moeder meedeelde. Anselme Moissare was hierover diep bedroefd en vroeg verlof om zijn moeder naar haar laatste rustplaats te mogen vergezellen. Het werd hem echter geweigerd daar het regiment uitgangsverbod had. De jonge man ging daarop naar kolonel d'Huxelles die aanvoerder der kompagnie was geweest op de brug van Arcole. d'Huxelles, die de beste herinneringen aan de dappere jongen bewaard had, gaf hem toelating naar zijn geboortestad te gaan.

* * *

Anselme stond enkele uren later voor het kleine huisje in Saint-Martin waar zijn moeder gestorven was. Als de lijkwagen, gevolgd door Anselme en de buren, zich langzaam in beweging had gezet, werd het gerucht van hoefgetrappel hoorbaar... Een grote, groene koets naderde in gallop en hield een paar ogenblikken later stil naast de lijkstoet. Een man in lange grijze mantel stapte uit : de keizer !

Napoleon ontblootte het hoofd als hij voorbij de lijkwagen ging, stapte dan recht naar zijn vroegere trommeljongen en omhelsde hem ontroerd. De keizer zette zich naast de jonge man en volgde met hem de rouwplechtigheid. Na afloop dankte Anselme de keizer, maar deze antwoordde :

— Nooit heb ik de kleine trommeljongen vergeten die zich in dat moeilijk ogenblik spontaan aan mijn zijde schaarde. Als ik heden morgen het regiment inspekteerde zag ik dat je ontbrak en de officier verteide me toen dat je moeder gestorven was. Ik wist dat dit voor jou moeilijke en pijnlijke uren zouden zijn en daarom wilde ik naast je staan. Je hebt geen familie meer; dus laat mij een beetje voor je zorgen. Bij deze woorden haalde de keizer uit zijn mantel een oorkonde die Anselme Moissare het recht verleende de cursussen van de Krijgsschool van Brienne te volgen.

De kleine trommeljongen van de brug van Arcole was enkele jaren later een van de meest brillante en trouwste officieren van het grote leger van Napoleon.

Even lachen

Tolstoï's raad.

Een jonge dichter las een slecht vers voor aan zijn oom, de beroemde Russische schrijver Tolstoï. 't Gebeurde in de Winter en de kamer van de schrijver was slecht verwarmd. Na de jongen aanhoord te hebben, zei Tolstoï :

— Indien er meer vuur in je verzen zat, of meer van je verzen in 't vuur, dan zouden we het hier niet zo koud hebben !...

Beschaving.

Een Engelse ontdekkingsreiziger schreef eens volgende betekenisvolle woorden :

« Reeds drie dagen doorkruiste ik het eilandje in alle richtingen zonder te weten of het al dan niet door wilden bewoond was. Opeens zag ik op het strand een gehangene bengelen aan een galg. « God zei dank », riep ik, ik bevind me hier toch in een beschaafd land ! »

Om hun kind te verstaan...

Mijnheer en Mevrouw Smith, twee sympathieke Engelsen, hadden tijdens een reis in Frankrijk een klein Frans weeskind geadopteerd. Ze namen het mee naar Londen en kweten zich voorbeeldig van hun ouderlijke plichten.

Een maand later kregen ze een tante op bezoek. Mevrouw Smith doorbladerde juist een dik boek.

— Maar, dat is een Frans boek ! zei de tante.

— Ja, antwoordde Mrs. Smith.

— Is 't geen Frans leerboek ?

— Jawel !

— Ben je nu Frans aan 't leren ?

— Ik zal het je eens uitleggen, tante ! We hebben onlangs een Frans kindje geadopteerd en we zouden het toch graag willen begrijpen zodra het begint te spreken ! !

Het nachtelijk bezoek.

Dr Voet wordt om twee uur 's nachts ontboden aan het bed van een zieke. De geneesheer onderzoekt de patient gewetensvol en verklaart dan met een sombere stem :

— Meneer, indien u nog schikkingen te treffen heeft, roep dan de notaris en de pastoor...

— Lieve hemel ! zucht de zieke, mijn laatste uren zijn dus geteld ?...

De geneesheer blijft enkele sekonden zwijgen en wanneer hij ziet dat de zieke in bezwijming gaat vallen, zegt hij plots :

— Neen, meneer, maar ik zou niet gaarne de enige zijn die deze nacht nutteloos werd wakker gemaakt...

Met groeiende spanning zullen julie de buitengewone avonturen volgen van Ralph, Jack en Peter, de drie bootsjongens van de « De Pijl », uit het nieuwe tekenverhaal :

« HET KORAALEILAND »

dat weldra in « Kuifje » zal verschijnen.

DE AVONTUREN VAN KWIK EN FLUPKE

DE PLANTREKKER

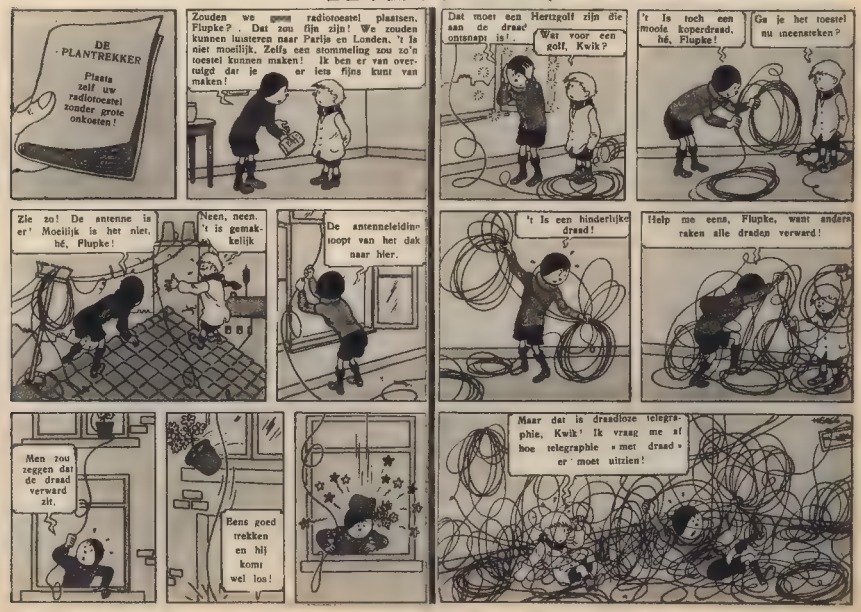

Van twee jonge mensen met een DAPPER HART

IN de XVIIIe eeuw trachtte de stad Napels die reeds lang onder Spaanse heerschappij gezucht had, het juk af te werpen. De vier en twintigjarige viskoopman, Thomas Agnello, stond aan het hoofd van de opstandelingen. Gedurende acht dagen was hij werkelijk heer en meester van de stad en kommandeerde het leger der partisanen met verstand en doorzicht. Jammer genoeg kwamen er ook zwermen bandieten, dieven en andere ongure personnages dit leger vervoegen; zij haalden onder de mom van patriotisme allerlei baldadigheden uit, roofden en moordden en brachten schande over de regimenten der ware rebellen.

De morgen van de achtste dag van zijn regering werd de jonge Thomas Agnello ploth gek! Hij trok zijn vissersplunje weer aan, ging naar de grote markt van Napels en begon daar woeste kreten te uiten die nu eens geleken op het gehinnik van een paard dan weer op het gehuil van een wolf! De hertog Arcos, onder-koning van Napels, deed hem aanhouden en hij werd gefusilleerd. De Napolitaanse rebellen vluchtten in de bergen om aan de represaille-maatregelen van de Spanjaards te ontsnappen.

* * *

Aan de voet van de bergen, in een klein huisje, woonde een jong gezin.

Ondanks onverdroten arbeid en grote zuinigheid konden ze de twee eindjes niet aan mekaar knopen. Ten einde raad was de man naar een woekeraar gegaan die hem enkele dukaten geleend had. Deze moesten natuurlijk teruggegeven worden op de vastgestelde datum. De arme jongelui konden dit echter onmogelijk en waren zo verplicht geweest heel hun bezit aan de woekeraar in pand te geven... Wat moesten ze nu beginnen? Terwijl man en vrouw over hun toestand nadenken en samen overleggen, wordt de deur zacht geopend en komt er een man binnen, grijs van 't stof en doodmoe.

— (Wie ben je en wat wil je? vraagt Giuseppi.

— Ik ben een vogelvrijverklaarde en zoek onderdak.

— Wees welkom hier! Grietje, kijk eens of we nog iets te eten hebben voor onze gast, wendde hij zich tot zijn vrouw.

Er was nog wat brood en een stuk geitenkaas overgebleven en de vreemdeling deed dit sober maal alle eer aan. Dan vroeg hij nachtverblijf, want het was reeds vrij laat en hij voelde zich uitgeput. Dit werd hem graag gegeven.

Als Giuseppi de volgende morgen zijn venster opende, was hij helemaal niet verrast gewapende soldaten in de straat te zien. Dat was de laatste tijd niets buitengewoons meer. Hij haastte zich echter naar zijn gast, die nog sliep, om hem te verwittigen het huis niet te verlaten.

— Misschien zijn ze vanavond weer vertrokken, dan ben je veilig!... Doch de volgende morgen waren de Spanjaards nog steeds daar en niets wees er op dat ze spoedig zouden opkramen.

Giuseppi vond het geraadzaam zijn gast nog te houden; zich nu buiten wagen zou gevaarlijk zijn!

De vreemdeling was een man van rond de dertig jaar, doch op zijn gezicht lag zulk een zorgelijke trek dat hij veel ouder scheen. Hij had de eigenaardige gewoonte met zijn duim lijnen en tekens te trekken, als tekende hij de vormen van wezens die hij alléén zag. Als Giuseppi hem zo bezig zag, dacht hij :

— Die arme man is de kluts kwijtgeraakt in al dit tumult!

* * *

Op een avond werd er aan de deur geklopt en door 't raampje zag Giuseppi de woekeraar en schuldeiser staan...

— Verberg je vlug, zei hij tot de vluchteling. Diegene die klopte heeft een hart van steen, indien hij je ziet zal hij je verraden om de 20 ducaten op te strijken welke de hertog uitloofde.

De woekeraar kwam binnen en dadelijk vielen zijn blikken op de fluwelen mute van de vreemdeling, welke was blijven liggen.

— Jullie herbergen een rebel, sprak hij tot Giuseppi en zijn vrouw, deze muts behoort jullie niet! Het staat jullie natuurlijk vrij gastvrijheid te verlenen, maar het betekent dat jullie te veel geld hebt! Ik wacht nu lang genoeg, indien over één maand niet alles betaald is, verkoop ik al jullie meubels en beesten!

De vier en twintig jarige viskoopman, Thomas Agnello, stond aan het hoofd van de opstandelingen.

En terwijl hij zich naar Giuseppi boog, voegde hij er zachter aan toe :

— De man die je verbergt, is een aanhanger van Agnello. Wat zul je doen indien ik het uitbreng? Een goed verstaner heeft maar een half woord nodig! Goeie avond.

De maand verliep vol onrust en zorg en de avond van de dertigste dag vertelde Giuseppi in welke toestand zij zich bevonden.

— Ik ben heel arm en kan jullie goedheid niet belonen, antwoordde de vreemdeling, en ik wil ook niet dat jullie door mijn schuld nog meer kommer krijgen. Ik vertrek nog deze nacht.

— Neen, dat mag je in geen geval doen, protesteerde Giuseppi, je blijft hier tot die Spanjaards opgehoepeld zijn...

De volgende dag stond de woekeraar voor de deur. Hij nam Giuseppi onder de arm en vroeg:

— Wel, heb je er over nagedacht? Kun je me vandaag betalen? Neen? Dus heb ik het recht je woning en inboedel te verkopen.

— Ja, je hebt het recht, antwoordde Giuseppi eenvoudig.

— Wel, ik wil iets doen voor jullie, jullie hebben trouwens ook de middelen om de schulden in te lossen...

— Een middel?... Welk?

— Ik weet immers dat er hier een rebel schuilt en jij weet zo goed als wie ook dat er twintig dukaten op het hoofd van iedere vogelvrijve.klaarde staan! Lever die man uit en we zullen de premie delen.

— Dat zou verraad zijn!

— Woorden, woorden! De regering zelf zet het volk aan medeburgers te verklikken. Waarom zou jij nu eerlijker willen zijn dan de regering? Verklik hem of je bent verloren, er blijft je geen keuze!

— Maak dat je weg komt, schreeuwde Giuseppi, woedend om dit laag voorstel.

De woekeraar ging en Giuseppi trad de kamer binnen waar zijn gast verborgen zat. Deze had echter alles gehoord en was door 't venster gevlucht.

Nog dezelfde avond keerde de woekeraar terug om de vreemdeling te kunnen snappen, maar Giuseppi vertelde hem dat de gezochte ontvlucht was.

— Jij hebt de ontsnapping mogelijk gemaakt, schreeuwde de barse man, door jouw schuld zijn mijn twintig dukaten naar de maan! Maar dat zul je duur betalen. Morgen jaag ik je uit dit huis.

De volgende dag moesten Giuseppi en Grietje met gebroken hart toezien hoe alles buitengesleept werd en onder de hamer viel... Toen kwam er een handelaar in kunstvoorwerpen naar de woekeraar en zei :

— Maar er hangen in dit huis zoveel mooie schilderijen! Er staat geen naam op, maar het is niet moeilijk er de hand van een meester in te herkennen en zich dan tot Giuseppi wendend :

— Duizend dukaten geef ik voor de schilderijen, want er is in Napels maar één meester met zulke vaardige hand en dat is Salvator Rosa!

De vogelvrijverklaarde vreemdeling had nooit zijn naam genoemd, maar hij was inderdaad de beroemde Napolitaanse meester en had niet willen heengaan zonder de twee dappere jongelui zijn erkentelijkheid te tonen.

Hous nam echter wraak... Dezelfde avond leidt Leclerc zijn wagenkolom door de nacht en maakt halt voor een berg lege tankbussen. Het is zonder twijfel het vliegveld van *Gatroun*. De tocht gaat verder en op drie honderd meter vandaar zien ze tegen een heuvel wagens die diep in het zand gegleden zijn. De generaal zoekt te voet naar de weg voor Gatroun en vindt hem ook. Daar is de post... Op het gezicht van de generaal verschijnt een brede glimlach, want het fort staat in lichtelaaie, Gatroun brandt!... Dat was het werk van Hous!

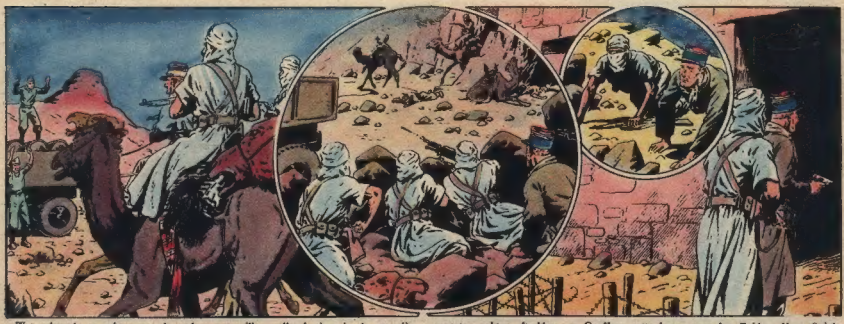

Wat gebeurde er echter met de andere patrouilles welke Leclerc in de woestijn gezonden had? Kapitein Geoffroy was met zijn mannen 250 Km. naar het Noorden opgerukt en had aan een kruisweg van drie interessante verbindingswegen twee grote kamions met bommen en benzine buitgemaakt. De volgende dag wou hij dit manoeuvre herhalen, maar de « Saharians » kwam er tussen. De Italianen moesten echter aftrekken en Geoffroy zette koers naar het Zuiden. Voor Ouigh-Kebir werd halt gemaakt. De kapitein en een Arabier kruipen 's nachts over de omheining van het fort. Wat een geluk! De Italianen slapen... Er is zelfs geen schildwacht op post!

De Arabier verlaat zijn chef en gaat zo snel hij kan de patrouille, die onder leiding van Bagneux 200 meter verder ligt, verwittigen... « Voorwaarts », beveelt de luitenant. De tirailleurs springen recht... een van hen struikelt echter... Zijn karabijn gaat af... Alarm! In de post grijpen de soldaten naar helm en wapen. Geoffroy heeft juist de tijd om te verdwijnen en zijn eigen patrouille te bereiken...

(Wordt voortgezet.)

De Berggidsen

DE toeristen die de beklimming van een hoge berg wagen, doen dit steeds onder leiding van gidsen. De gidsen der Alpen zijn er zich bewust van dat ze, wanneer ze met hun toeristen de bergen opgaan, het leven van deze menschen in handen houden. Er worden weinig woorden aan verspild, want de heldenmoed, de zelfopoffering en de kunde der gidsen is zo beroemd dat niemand er ook maar een ogenblik zou aan twijfelen.

Voor twee honderd jaar...

was het beroep van «berggids» nog onbekend. Op zekere dag echter kwamen een groep rijke toeristen op het idee zich door inwoners van de streek te laten begeleiden daar de beklimming van de bergen voor onervaren alpinisten te gevaarlijk scheen. Het is tussen de bergsmokkelaars, die vanzelfsprekend alle wegen op hun duimpje kenden, en de stoere beren- en gemzenjagers dat de éérste gidsen gerecruteerd werden. In het begin van de vorige eeuw bezat Chamonix reeds een aanzienlijk aantal gidsen. Hun beroep stond echter niet zo gunstig aangeschreven en was nog niet gereglementeerd. In 1870 werd er een organisatie van gidsen in het leven geroepen. Thans hebben de gidsen een statuut dat hun herinnert aan hun schone en edele taak. De berggidsen kwijten zich met een merkwaardige tucht, verantwoordelijkheidsgevoel en overgave van hun opdracht.

De wet der gidsen.

Indien ook de vorm van land tot land verschilt, in de grond hebben alle gidsen ter wereld dezelfde wetten. De voornaamste zijn de volgende :

Vergeet niet dat de man die ge leidt al zijn vertrouwen in u heeft gesteld en dat gij verantwoordelijk zijt voor zijn leven.

Tracht steeds de onderneming, waarvan gij de leiding op u genomen hebt, tot een goed einde te brengen.

Wanneer de alpinist u vraagt een waagstuk uit te halen, onderzoek dan eerst zorgvuldig zijn kunde en weerstandsvermogen om te vermijden een onderneming te beginnen die ver boven zijn krachten reikt.

De gidsen houden zich streng aan deze regels. De ondervinding heeft hen trouwens geleerd dat de bergbeklimmers in hun overmoed hun eigen krachten dikwijls overschatten, en nemen hen dan ook niet mee op een avontuur dat hen noodlottig zou kunnen zijn.

Mag men een kliënt iets weigeren ?

De toeristen zijn echter dikwijls onvoorzichtig! Zelfs wanneer de gids de moeilijkheden en gevaren van een verdere beklimming doet inzien, en aanmaant terug te keren, weigeren ze halsstarrig. Ze hebben het nu eenmaal in het hoofd gezet op die top te geraken en willen van geen omkeren weten. Op het einde der vorige eeuw gebeurde er ondermeer het volgende drama. Twee alpinisten wilden de Mont-Blanc besteigen en trokken op weg met twaalf gidsen. Na enkele uren kwam er echter een onweer opzetten en de gidsen vroegen af te zien van de tocht. De toeristen wilden hiervan niets horen, verklaarden dat ze de tocht tot boven betaald hadden, enz., enz. Eén van hen dreef het zelfs zo ver de gidsen voor lafaards te schelden. De gidsen drongen niet meer aan en klommen hoger. Niet lang daarna kwam een lawine met donderend geraas naar beneden en bedolf heel de groep! Drie gidsen werden hierbij gedood...

Geruime tijd werd er over en weer gepraat over wat de gidsen moesten doen wanneer een groep in nood verkeerde. Mochten ze hun weg vervolgen of hun kliënten achterlaten en ter hulp snellen?

In 1895 werd deze kwestie geregeld. Twee alpinisten, alhoewel zelf in veiligheid, weigerden hun gidsen de toelating een stervende toerist hulp te brengen. Dit verwekte in de bergstreek hevige verontwaardiging en onmiddellijk werd er aan het statuut der gidsen volgend punt toegevoegd : *Help de alpinisten in nood nadat gij uw eigen kliënten in veiligheid hebt gebracht.*

Niet iedereen kan gids zijn !

Een gids mag waarlijk van niets vervaard zijn, moet doodsgevaar en ontberingen kunnen trotseren en daarbij nooit aan zijn eigen leven en welzijn denken, maar steeds aan dat van de aan hem toevertrouwde toeristen. Reeds vele gidsen lieten hun leven in de bergen. In 1902 besteeg een groep van twee toeristen en twee gidsen de bergen. Aan de pas van Dôme werden ze echter verrast door een geweldig onweer en besloten terug te keren. De afdaling was uiterst moeilijk, een dikke mist belette het uitzicht en de nacht viel spoedig. Ze moesten halt maken en tot de volgende morgen wachten. Om niet in te vriezen moesten ze het ijs gedurig wegkappen. 's Morgens waren de twee toeristen haast blind van de sneeuw en het ijs en geheel uitgeput. De ene viel na enkele stappen en ook de tweede moest het weldra opgeven. De gidsen daalden verder om beneden hulp te kunnen halen. Met de telescoop kon men vanuit Chamonix alles volgen. Een van de gidsen, Blanc, gleed uit en viel in een ravijn. Gelukkig kon hij zich aan een vooruitstekende punt vastgrijpen. Aan het hoofd gekwetst kon hij zijn vriend toeroepen : «Daal langzaam, haal hulp, ik kan wachten!» Maar de andere begon te lopen en dit werd hem noodlottig... Hij stortte in een ravijn...

Honderden drama's gebeurden er reeds in de bergen, maar het is nu éénmaal zo dat, de mens zich niet laat afschrikken en telkens weer lust heeft de bergkruinen te bestijgen en het natuurgeweld te bedwingen en steeds zijn er dappere en kundige gidsen die de tochten willen leiden.

Vinden jullie ook niet dat de berggidsen een schone taak te vervullen hebben?

Van alles en nog wat...

WIST JE ?

EEN WOORDJE OVER DE ZON

HEBBEN jullie er al eens over nagedacht dat men, om de zon te bereiken, een brug van 11.620 op elkaar gestapelde wereldbollen zou moeten bouwen? En dat een trein die met een snelheid van 60 Km. per uur bolt, 283 jaar zou moeten rijden?

Moest onze arm lang genoeg zijn om de zon aan te raken en zouden we ons kunnen laten verbranden, zouden we de brandwonde pas 167 jaar later voelen, want de voortplanting van de pijn, door de zenuwtrillingen, gaat slechts met een snelheid van 28 meter per sekonde.

De zon verspreidt een hitte van 6.000 graden, m.a.w. de hitte door dit hemellichaam voortgebracht per sekonde, is gelijk aan de warmte verspreidt door elf duizend trillioen, zes honderd duizend millioen ton steenkool die samen opbranden. Deze ontzaglijke hoop kolen zou in staat zijn per uur twee trillioen, negen honderd milliard Km³ water, waarop het ijs drijft, aan 't koken te brengen.

DE SPROOKJESZEEEN VAN HET VERRE OOSTEN

BIJ rustig weer gebeurt het vaak dat de golven van de zeeën in China en Japan opeens niet meer grijsgroen of blauwgroen zijn, maar roze-rood, lichtblauw of paars. Hoe is dit mogelijk? Als de nacht neerdaalt stijgen er ontelbare weekdiertjes « zeevlinders » genoemd, op uit de zee en ontsteken boven de golven een echt vuurwerk. Hun vleugels, die eerder zwemvliezen zijn, zijn veelkleurig en lichten en schitteren als edelstenen. Ze beschrijven boven 't water een prachtige, lichtende boog en verdwijnen dan weer in de diepte gelijk vallende sterren. De zee schijnt één groot sprookjesmeer... Langzaam verbleekt het vuurwerk, verdoezelen de kleuren... De « zeevlinders » verdwijnen en de zon rijst langzaam op uit het water.

DE PALING IS GIFTIG !

DE paling die zo lekker smaakt, is giftig! « Dan eet ik nooit geen paling meer », hoor ik jullie zeggen. Zo'n vaart loopt het niet hoor, want het gif bevindt zich niet uitsluitend in de mond van de paling en hij beschikt ook over geen instrument om het zijn vijanden in te spuiten! Daarbij wordt het venijn in de braadpan bij een temperatuur van 100 graden volledig gedood. Voegen we er nog aan toe dat het gif, zoals dit van de adder, in de spijsverteringsorganen geen kwaad kan aanrichten. Dat belet echter niet dat we beter voorzichtig zijn en de paling liefst niet rauw oppeuzelen!

ZIJ LUSTTEN HET !

IN 1840 bezocht een Engels zeeman, Rose Merell genaamd, Patagonië. Om de gunst der bewoners te winnen had hij allerlei geschenken meegebracht, ondermeer een doos schoenmeer. De Patagoniërs openden deze met grote belangstelling, nipten er eens met hun tong aan, vonden het smakelijk en aten heel de doos leeg!

OM TER MEEST !

EEN professor gaf aan zijn leerlingen eens de volgende opgave : « Hoeveel woorden kunnen jullie vormen met de letters welke voorkomen in het woord *aspirine?* » De leerling die de oppergaai afschoot, had er twee en zestig gevonden. Naar verluidt zijn er echter nog meer. Wie heeft de moed er aan te beginnen?

KRUISWOORDRAADSEL

Horiz. : 1. Verkorting van vader. - 2. Klad. - Waar iedereen zich moet aan onderwerpen. - 3. Heiligen- en engelenkroontje. - Niet langer. - 4. Brits ontdekkingsreiziger. - 5. Stadsgracht. - Lyrisch gedicht. - 6. Voegwoord.

Vertik. : 1. Bijwoord. - 2. Ooievaar. - 3. Door erfenis deeltachtig worden. - 4. Muziektoon. - 5. Wijwatervat. - 6. Afgescheiden zitplaats in een schouwburg. - 7. Schoenmakersprieem. - 8. Vat. - 9. Oude lap. - 10. Schreien. - 11. Haat. - 12. Knaagdier.

Oplossing kruiswoordraadsel Nº 5.
Horiz. : 1. Ik. - 2. PZ. - Vee. - 3. Brontosaurus. - 4. Zeemeermin. - 5. Dokter. - Et. - S - 6. Roemer. - 7. Luna. - 8. ST.
Vertik. : 1. Zo. - 2. Bek. - 3. Pret. - 4. Zomer. - 5. Nero. - 6. Te. - Et. - 7. Oremus. - 8. Smient. - 9. Ai. - Ra. - 10. Vuns. - 11. Ier. - 12. Keu.

DE GOEDE CHOCOLADE "Côte d'Or" PRESENTEERT JULLIE :

DE WONDERBARE UITVINDING VAN PROFESSOR HYX

Tekst et tekeningen van Paul Cuvelier.

(Wordt voortgezet.)

HET GEHEIM VAN DE ZWAARDVIS

(Tekst en tekeningen van Edgar-P. JACOBS.)

Bell, als spion in dienst van de Gelen, is er in geslaagd de pompkamer, die de basis van stroom voorziet, te doen springen. Blake, Mortimer en de Gouverneur treffen de nodige maatregelen. Op dit ogenblik loopt de S.II binnen, doch wordt bij verrassing aangevallen door vijandelijke torpedovliegtuigen. De S.II wordt getroffen...

GENTLEMEN, DE GEBEURTENISSEN VOLGEN ELKAAR VLUG OP... MAAR WAT ER OOK VAN ZIJ, WE MOGEN NIET VERGETEN DAT DE SPION NOG HIER IS !... WE ZULLEN DE OPDRACHTEN VERDELEN. BLAKE BEKOMMER JIJ JE OM DIE MAN, PROFESSOR DENK OM DE MACHINES EN IK GELAST ME MET DE S.II AKKOORD ?

ALL RIGHT

HEEL GOED, SIR

HALLO, HALLO ! HIER KAPITEIN BLAKE. ALARM OP DE C. C.... VOOR ALLE PATROUILLES... BEVEL DADELIJK TE SCHIETEN

HALLO ! ... CENTRALE ?... BEN JIJ HET BILL ? HIER IS MORTIMER PAS OP ! MEN VERWACHT EEN NIEUWE SABOTAGE... LAAT NIEMAND IN DE ZAAL BINNEN, BEGREPEN ?... NIEMAND... HOE-ZO ?... JE WIST HET REEDS ?

EN ENKELE OGENBLIKKEN LATER...

HIER IS GOUVERNEUR WILLIAM GRAY ! ALARM OP DE POST DER DUIKERS... DE PLOEG VAN DE SLUISKAMER MOET DADELIJK VERZAMELEN... IN DUIKERSPAK !

MAAR JA, PROFESSOR... EEN C. C. ZEGT ME HET DAAR JUIST IN JOU NAAM,... HIJ WENSTE ER ZICH ZELF VAN TE VERZEKEREN OF ALLES IN ORDE WAS... EXCUSEER WAT... EEN SPION !!!... MAAR...

DOCH PLOTS ONDERBREEKT EEN GEWELDIGE ONTPLOFFING HET GESPREK EN IS HEEL DE BASIS IN DUISTERNIS GEDOMPELD !

HALLO ! HALLO !... BILL... TE LAAT !...

HÉMEL ! INDIEN HET... HALLO ! HALLO ! ATOOMSEKTOR ?

VERDUIVELD ! ONDERBROKEN !... DAT WARE EEN RAMP !

TOCH MOET IK HEN KOST WAT KOST VERWITTIGEN... SNEL, EEN LAMP...

DE PROFESSOR LOOPT BUITEN, MAAR REEDS KOMT EEN OPZICHTER HEM TEGEMOET...

PROFESSOR, VIER TUBES ZIJN AAN SPLINTERS !... ALLEEN DIE VAN DE MIJN EN HET MECHANISCH ATELIER BLIJVEN NOG OVER !...

DOE DE ELECTROGENISCHE HULPINSTALLATIE WERKEN EN ZET DE OVERIGE TURBOS IN VERDEDIGING...

DE LIFTEN ZIJN UITGESCHAKELD EN MORTIMER DAALT DE LAMP VOOR ZICH UIT HOUDEND LANGS DE DONKERE GANGEN...

DE HEMEL GEVE DAT IK OP TIJD KOM !

... EN BEREIKT EINDELIJK DE ATOOMSEKTOR...

HALT !...

IK BEN HET, MORTIMER !...

ZEG ME, LUITENANT... HEEFT ER IEMAND GETRACHT HIER BINNEN TE DRINGEN ?... EEN C. C. BIJ VOORBEELD ?... NEEN ?...

TERWIJL MORTIMER ZIJN TOCHT VERDER ZET IN DE VERLATEN SEKTOREN VOELT HIJ ZICH OPEENS DOOR EEN ANGSTIG VOORGEVOEL BEKLEMD...

IK HAD M'N REVOLVER MOETEN MEEBRENGEN...

NIEMAND, PROFESSOR... DE SEKTOR WERD HELEMAAL ONTRUIMD NA DE TWEEDE ONTPLOFFING. ALLEEN TRENTER BLEEF OP WACHT BIJ DE KOFFER...

HA... IK HERADEM... HOU IN IEDER GEVAL EEN OOGJE IN 'T ZEIL !...

(Wordt voortgezet.)